

FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

8. 6. 2008

10. neděle

v mezidobí

Číslo: 7

Ročník: 13

Celý měsíc červen je zasvěcen Božskému Srdci.

Je to pro nás další dobrá příležitost, abychom se chvíli pozastavili u tohoto podivuhodného tajemství božího milosrdenství. Náš Pan nepřišel na tuto zem, aby nás soudil, ale aby nám ukázal, jak jsme jím milovaní. Otevírá pro Tebe své srdce a říká Ti: **toužím po hlubším vztahu s Tebou, chci, abychom se stali přáteli.**

Co uděláš s tím pozváním je jen a jen na Tobě.

P. Karol Matlok, MIC

*Ó, otevřené Srdce Ježíšovo, zraněné tak čistou láskou,
ve tvých ranách chci skrýt svá zranění a nedostatek lásky.*

*Ó, planoucí Srdce Ježíšovo, strávené tak velikou touhou,
ve tvém plameni chci čerpat planoucí lásku
a nechat se uzdravit od pálivého uštknutí hada.*

*Ó, něžné Srdce Ježíšovo, které se nechalo otevřít,
do tvé jemnosti chci položit svá trápení a odpočinout si v pravdě.*

*Ó, zářivé Srdce Ježíšovo, slávo nové jitřenky,
ve tvém světle se chci uzdravit ze slepoty a patřit na Boží tvář.*

*Ó, milosrdné Srdce Ježíšovo, ty mě miluješ až na smrt,
v kalichu tvé náruče chci okoušet tvoji moudrost a blaženost
všech svatých.*

BRATR EFRAIM

Před tím, než budeš chtít měnit svět, projdi třikrát vlastní dům. Čínské přísloví

Kalendář		12. června - 12 července 2008				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
				12. sv. Jan z Fakunda	13. sv. Antonín z Padovy	14. sv. Anastáz
15. 11. neděle v mezidobí	16. sv. Benon (Zbyněk)	17. sv. Avitus	18. sv. Řehoř Barbarigo	19. sv. Jan Nep. Neumann	20. sv. Silverius	21. sv. Alois Gonzaga
22. 12. neděle v mezidobí	23. sv. Josef Cafasso	24. Narození sv. Jana Křtitele	25. sv. Vilém	26. sv. Jan a Pavel	27. sv. Cyril Alexandrijský	28. sv. Irenej (Lubomír)
29. sv. Petr a Pavel	30. sv. prvo-mučedníci římské	1. sv. Theodorik	2. sv. Ota	3. sv. Tomáš	4. sv. Prokop	5. sv. Cyril a Metoděj
6. 14. neděle v mezidobí	7. sv. Wilibald	8. sv. Kilián, bl. Evžen III	9. sv. Veronika Giulianiová	10. sv. Amálie (Libuše)	11. sv. Benedikt	12. sv. Jan Qualbert

Rodina se skládá z lidí, tedy z hříšníků

Na adresu rodiny bývá v církevním prostředí řečena řada vznešených slov a položena bývá řada oprávněných, ale obtížných požadavků. Rodina je místem, kde se děje církev, je jakousi malou svatyní, rodina je zobrazením věrné lásky Hospodina ke svému lidu, je to místo, které má být otevřené i druhým, je činitelem evangelizace... Mohli bychom toho říci ještě hodně a všechno je to pravda. Právě tak je ale pravdou, že rodina se skládá z lidí, tedy z hříšníků, kteří sice mají jakožto křesťané účast na spáse, ale také na hříšnosti lidí.

Je to tedy prostředí, které může být a mnohdy bývá krásné, které ale nikdy není ideální. Jak srovnat tyto věci s pohledem na nazaretskou rodinu? Snad nejlépe tak, že si znovu připomeneme, že její členové byli a jsou aktéry Božího díla spásy, které se táhne lidskými dějinami. Nejde o to, že bychom měli či směli snižovat osobní kvality, tedy svatost členů nazaretské rodiny. Jde o to, abychom nezůstali jen u popisu toho, jak Ježíš, Maria a Josef byli lidé

Bohu blízcí a milí a nepřipojili k tomu jen konstatování, že my takoví nejsme. To by bylo totiž opravdu velmi málo. Písmo nevidí ani jednoho z členů nazaretské rodiny ani jejich životní díla izolovaně. Vše patří do dějin spásy. Vše je částí - byť nejvýznamnější - Božího plánu záchrany, který ani v Betlémě nezačal, ani v Nazaretě nebo na Golgotě neskončil. Tento plán spásy pokračuje, a tak každá rodina dnes i kdykoliv jindy je do něho pojata. Je místem, kde se má Boží záchrana také uplatnit a místem, které má spásu druhým lidem také zprostředkovat. Jinými slovy: my všichni lidé jsme pojati do Božího plánu, každý v něm má šanci naplnit svůj dobrý a prospěšný úkol, jsme voláni k tomu, aby se takový úkol naplňoval v celém životě každého ze členů rodiny. Pokud si toto členové rodin uvědomí, mohou z toho pro ně vyplynout dvě věci. Jednak pocití odpovědnost za naplnění Božího úkolu ve svém vlastním životě. Jako věřící lidé víme o tom, že si nejsme odpovědny jen sobě navzájem, ale že jsme také odpovědny Bohu. A dále může toto vědomí nadlehčit někdy až tíživý pocit

vzájemné zodpovědnosti, zejména pak tíživý pocit zodpovědnosti, který mají mnohdy rodiče vůči svým dospívajícím či dospělým dětem. Každý člen rodiny patří do Božího plánu záchrany. A jestliže v nějaké - třeba i dlouhé - fázi života se někdo vymkne, sejde z dobré cesty, není to konec a není to znehodnocení celého úsilí o dobrou výchovu. Boží vůle zachránit člověka trvá. Semeno Boží pravdy, které bylo do něčoho zaseto, je semeno dobré a může přinést svůj užitek. Je tedy třeba se dívat dost daleko. Nevnímat jen okamžitou kvalitu rodiny a jejich členů, ale vnímat Boží plán, vnímat, že jsme spolu i každý jednotlivě objektem Boží péče a aktéry Božího díla záchrany, které je namířeno ke všem lidem. Křesťanské rodiny zdaleka nejsou a nemají být jen "ideální vzorky správného života". Křesťanské rodiny jsou, podobně jako nazaretská rodina, složeny z lidí, s nimiž Bůh ve svém plánu spásy počítá, kteří jsou pro něho společně i každý jednotlivě důležití. Je třeba, aby o tomto svém úkolu všichni věděli. Aleš Opatrný

Naše farnost dnes

Z farních matrik - květen 2008

Pokřtěni byli: Marie Holbová
Jan Vaškůj

Sezdáni byli:

Katarína Janštová (Horné Srnie) a Josef Lysáček (Sidonie)

Veronika Šerá a Josef Slabík (oba Brumov)

Pohřbeni byli: Vlastislava Bártlová (1927)
Stanislav Lysák (1923)
Bohumil Ďulík (1935)
Marie Kubišová (1922)

ROK BIBLE

Sedm pravidel k pochopení Písma - T. Longman

Třetí pravidlo
Urči literární druh čteného úryvku

Jednou večer jsem otevřel knihu a zastavil jsem se hned u úvodní věty: „Když se Řehoř Samsa jednou ráno probudil

z nepokojných snů, shledal, že se v posteli proměnil v jakýsi nestvůrný hmyz.“ Byla to jistě pozoruhodná věc, ale ne zas tak moc, aby mnou zatřásla. Jednalo se o knihu Proměna od Franze Kafky, smyšlený příběh, ve kterém se lidé klidně mohou změnit v brouky, aniž by o tom čtenář měl jakkoliv pochybovat.

Bible je bohatou sbírkou různých literárních žánrů. Na stránkách textu od Geneze až ke Zjevení se setkáme s dějinami, poezií, proroctvími, příslovími, evangelií, podobnostvými, epištolami a apokalypsou. K porozumění

jednotlivým textům je základní věcí vědět, jaký žánr je v něm užit. Různé žánry vyvolávají různá očekávání a vyžadují také odlišné výkladové postupy.

Veźměme si například klasický příklad biblické knihy, která byla kvůli nerozpoznání svého žánru vykládána mylně. Píseň písní byla dlouhou dobu chápána jako alegorie vztahu mezi Ježíšem Kristem a církví. Když raný vykladatel Cyril Jeruzalémský četl v Písni verš 1,13, „Voničkou myrhy je pro mne můj milý, spočívá na mých prsou,“, považoval ony prsy za obrazy Starého a Nového Zákona. Kristus pak byl tou voničkou, klenoucí se nad oběma!

Dnes už většina lidí v Písni písní rozpoznala milostnou báseň. Jistě, vzhledem k tomu, že lidská láska odráží lásku Krista k církvi (Ef 5,21-32), oni starší vykladatelé se tak zcela nemýlili. Ale určitě jim unikl ten nejsamozřejmější smysl daného textu.

Pomocí různých příruček, které jsou dnes k mání, můžeme získat vodítka k určení literárních druhů a stylů každé knihy v Bibli.

Praktické rady - Jak číst

Pokud se týká vnějšího držení těla, pro mnohé bude dobré číst Bibli v kleče. Z Písma totiž dostáváme to, co v něm hledáme, kdo je však čte v kleče, ukazuje tím, že v modlitbě chce dostat od Boha něco pro svůj duchovní život. Rovněž tak se do rozhovoru s Bohem dostaneme snadněji. Při delší četbě je lepe sedět. Ty se zařid' podle svého. Ať klečíš nebo sedíš, jen když je to pro tebe natolik vhodné, abys přečtené dobře přijal a zvládl. Bible je Boží slovo, a proto je pro tebe nejdůležitější, abys v Bibli hledal Boha. Bibli otvírej v duchu modlitby a s vědomím, že Bůh je s tebou a že ti chce něco říci. Otvírej ji s touhou Bohu naslouchat a stále důvěrněji mu svěřovat své myšlenky, práce a plány, otvírej ji se živou vírou, že Bůh může a hlavně chce prostřednictvím svatého Ducha k nám promlouvat. Začni krátkou modlitbou, kterou Boha poprosíš o osvětlení a jasný rozum pro tvého ducha, o lásku pro tvé srdce, poprosíš o vůli k činu. Četbu Písma ukonči také modlitbou. V modlitbě s Bohem mluv o přečteném například se Ježíše zeptej, co zde pocíťoval nebo co jinde zamýšlel.

Doporučuje se přečíst si i návody a úvody k jednotlivým spisům, jakož i připojené poznámky vydavatelů.

Několik drobných rad, které posloužily už mnohým:

- a) Čti tolik, kolik to prospívá tvému duchovnímu životu, prodlévej u toho, co se přímo týká tvého duchovního života.
- b) Ptej se, jak je to myšleno v tomto místě, co ti to říká o Bohu, o Ježíšovi, o tobě, o tvém životě, co to znamená pro tvůj poměr k Bohu, pro tvé modlitby, pro tvé jednání v praktickém životě.
- c) Čti s tužkou v ruce, zatrhni si, co je pro tebe nové nebo důležité, podtrhni si, co se ti zvlášt' líbí a co by sis chtěl zapamatovat.
- d) Vezmi sešit a zapisuj si tobě milá slova. Jestli si jej vedeš, můžeš k tomu použít i svého deníku, a k výpiskům si připisuj vlastní své myšlenky.
- e) Nejkrásnějším místům se nauč nazpaměť.
- f) Nerozumíš-li něčemu, pak to prostě přejdi a déle zůstaň u toho, co se tě přímo dotýká, nebo si to pamatuj a později se na to zeptej.
- g) Do Bible snad nejsnadněji vnikneš, když v ní budeš číst a rozmlouvat o ní společně v kruhu přátel, ve

skupině, na začátku schůzky skupiny, v rodině, především však v biblickém kroužku. Jsou také knihy, které tě uvedou do četby Bible a komentáře, které Písmo zevrubně vysvětlují.

Škoda,

že nikdo z mladých nenašel chvíli, aby napsal třeba jen malou odezvu na děkanátní setkání mládeže, které bylo letos v naší farnosti před Sesláním Ducha svatého.

teM

Průvod ze slavnosti Těla a krve Páně

Foto: Michal Oskar Smolik

Děti, které 1. 6 2008 poprvé přistoupily k svatému přijímání

Foto: Miroslav Pindák

Poznávejme naše památky - III. část

Při našem dalším putování po památkách města se od kostela sv. Václava vydáme na sever směrem na Valašské Klobouky. V ulici Kloboucká pod Kopcem se nachází další památná socha.

6. Socha sv. Jana Nepomuckého - dle záznamů stála socha do roku 1730 při vstupu do

brumovského hradu. Socha nese nápis v latinské, německé a české řeči „Ty patrono sv. Jene Nepomucký, pohled' na nás služebné a hrad brumovský, nedej nám

Jene hanby a potupy jak světské, tak věčné znáti“. Když byl hrad po požáru v roce 1820 a pozdějším opuštění v roce 1827 ponechán osudu, zbožní občané památnou sochu přemístili na nové místo, aby tak byla pro ozdobu při vstupu do města. K oslavě byl osázena lípou. V roce 1969 byla socha obnovena. Renovaci prováděl sochař Jan Bařinka, rodák z Popova.

7. Židovský hřbitov - nachází se nedaleko od cesty do Valašských

Klobouk na kopci „Židáky“, na němž je od nepaměti. Kamenné náhrobky z 18. - 20. století jsou rozmístěné v nepravidelných řadách v počtu asi 40-50 náhrobních kamenů. Materiál náhrobků tvoří pískovec, ale i žula a mramor. Ná-

hrobní kameny jsou zdobeny od barokní výzdoby až po novodobé ztvárnění.

8. Kaple Panny Marie - tato kaple se nachází při cestě směrem na Návojnou na sídlišti Rozkvět.

Tato Boží muka od nepaměti připomínají utrpení tohoto kraje zapříčiněné vpády uherských Kumánů a Kuruců. Je postavena na místě hřbitůvku, kde jsou pochováni ubití obránci města a hradu v 17. stol. Čtyři vysázené lípy u kapličky jsou symbolem svobody.

Dokončení na str. 5

Dokončení ze str. 4

9. Kříž u Návojně - byl postaven občany Brumova pro konání pro-sebných poutí za záchranu úrody a dobré počasí. Tyto poutě byly konány v tzv. „Křížové dny“. V roce 1968 byl tento kříž poničen. Zbyl jen podstavec se střední porušenou částí s letopočtem 1857. Kříž byl z pískovce a byl už velmi zvětralý, takže pádem se horní část úplně roztránila. Jeho obnovení bylo zadáno sochaři Janu Bařinkovi z Brna.

Informace byly čerpány z *www.stránek farnosti, internetu, od pana Sáby, z Průvodce památkami města a z Vlastivědy Moravské z roku 1905. Informace shromáždila a foto pořídila družina Zelená šestka ze skautského střediska.*

Svědectví

...už jsme se sami smířili s rozsudkem smrti - to proto, abychom nespolehali na sebe, ale na Boha. ...On nás vysvobodil ze samého náruči smrti...2. Kor 1,9.10

Anglický dvorní malíř Sir James Thornhill (1675-1734) vyzdobil kopuli Svatého Pavla v Londýně osmi velkými malbami, které představují výjevy ze života Pavla. Jednou po dokončení části malby poodstoupil trochu dozadu, aby si obraz prohlédl. Přitom se přiblížil k okraji lešení natolik, že byl v nebezpečí pádu do hlubiny.

Jeho přítel vše pozoroval, ale nechtěl Thornhilla hlasitým varováním ohrozit. Namísto toho duchapřítomně hodil štětec, namočený do barvy, proti uměleckému dílu. Malíř zuře, skočil dopředu, aby zachránil své dílo. Jeho přítel na něho ale zvolal: „Díky Bohu! Obraz jsem zkazil, ale malíře jsem zachránil.“ Teprve teď Thornhill poznal, v jakém byl nebezpečí. Ze srdce poděkoval svému příteli, že ho zachránil před jistou smrtí.

Když se neuskuteční naše plány v životě, anebo když se zkazí něco, co jsme udělali, ptají se nevěřící lidé často: „Jak to Bůh může dopustit, když je přece láska?“ Anebo: „Proč právě já musím být tak trestán, když druhým, kteří jsou mnohem horší než já, se daří nádherně?“ A přece se i v takových událostech ukazuje Boží láska; chce odtáhnout člověka od okraje věčné zkázy a zachránit ho pro věčnou slávu. A když nám něco vezme, pak je to proto, aby nás tím bohatěji obdaroval. - Abychom tomu rozuměli a uznali to, musíme se učit vidět okolnosti z Jeho věčného pohledu.

Dobrá setba 2008

Co by tomu řekli lidi...

Mé myšlenky nejsou myšlenky vaše, ani vaše chování není podobné mému - praví Hospodin Iz 55,8

Potkaly se náhodou po patnácti letech. Spolužačky ze střední školy. K vyprávění toho bylo víc než dost. Na posledním srazu jsem nebyla, tak mě zajímalo co kdo dělá, kde žije a tak, znáte to.

„A co Tvůj táta?“ vzpomněla jsem si na sympatického

otce mé spolužačky, kterého jsem z dřívějšíka znala.

„Zemřel před rokem,“ odpověděla.

„Promiň, nevěděla jsem,“ byla jsem v rozpacích.

Chvilí přemýšlela a potom začala povídat: „Byl hodný, staral se o rodinu, lidi ho měli rádi, uměl je bavit. Ale pak se to změnilo. Začal pít. Všechny nás to sužovalo. Radili jsme se s mamkou a bráchou, jak ho dostat do léčení. Nebylo jiné řešení, byl už závislý.“

„Povedlo se vám to?“ zajímalo mě.

„Viš co je největší problém, když se máš rozhodnout jít léčit do protialkoholní léčebny?“ zeptala se.

Pokrčila jsem rameny.

„Překonat pocity jako: co tomu řeknou lidi...“, usmála se.

„Bydlíme na malém městě, kde se nic neutají. Přemýšlely jsme, jak to udělat, aby se táta ničeho nebál, ani lidských řečí a šel se léčit. A právě, abychom předešli tomu, že se budou lidi za našimi zády o tom bavit, tak jsme nic netajili. Naopak - všem v okolí jsme to řekli. Že ten problém u nás je, stejně to všichni věděli. A tak jsme všem řekli, že z toho chceme tátu dostat, proto se půjde léčit. A táta šel.“

„Jak dlouho tam byl?“ zajímalo mě. „Necelé dva roky. Všichni jsme stáli při něm. Často jsme ho navštěvovali, povzbuzovali, plánovali co všechno podnikneme, až se vrátí... věřili jsme, že to dokáže, a on to dokázal. Dostal se z toho.“

Odmělčela se a já jsem ani nedutala.

„Vrátil se domů, užíval si obyčejného života a na plno věcí se díval jinak. Měl silnou cukrovku a postupně mu museli uřezat obě nohy. Jezdili jsme s ním i na vozíku všude, byl vděčný za každý den... a pak to šlo rychle ke konci. Mamka ho musela nakonec i přebalovat, starala se o něho až do konce.“

Je to zvláštní, ale řekl nám, že právě na konci života byl nejvíce šťastný...“

Rozešly jsme se a ve mně ten příběh ještě dlouho dozníval.

Uvědomila jsem si, že je spousta nenápadných, obyčejných lidí, kteří dokážou velké věci.

Jana Ilčíková

Ze zpravodaje Modlitby matek 3/08

Ze života a myšlenek svatých

Svatý Filip, apoštol

Žil v 1. století. Filip se narodil v Betsaidě a byl učedníkem sv. Jana Křtitele. Byl to zřejmě plachý, ale praktický muž. Živil se jako rybář u Genezaretského jezera. Právě tam ho potkal Ježíš cestou do Galileje a povolal ho jako jednoho z prvních za svého apoštola. Filip pak vyhledal Nathanela, pozdějšího apoštola Bartoloměje, a řekl mu: "Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš a Proroci." (Jan 1. kapitola)

Když Ježíš kázal na hoře nedaleko Tiberiadského jezera, přišlo tam velké množství poutníků. Ježíš se obrátil na Filipa s otázkou: "Kde nakoupíme tolik chleba, aby se všichni ti lidé najedli?" Chtěl tou otázkou vyzkoušet Filipovu víru; sám již věděl, jak tu situaci vyřeší. Filip mu odpověděl: "Pane, i kdybychom měli chleba za dvě stě denárů, stále by to pro ně bylo málo, i kdyby každý jen ochutnal." Pak Ježíš zázračně rozmnožil pět ječných chlebů a dvě ryby, které měl jeden chlapec, takže se nasýtilo 5 tisíc mužů kromě žen a dětí a zbytků se sebralo dvanáct plných košů. (Jan 6. kapitola)

Při poslední večeři Ježíš řekl: "Já jsem cesta ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdo zná mne, zná i Otce a vidí ho." "Ukaž nám Otce a budeme spokojeni," řekl Filip. Ježíš ho pokáral: "Filipe, tak dlouho s vámi žiji a ty jsi mne ještě nepoznal? Jak se tak můžeš ptát? Kdo vidí mne, vidí Otce. Proč mne tedy žádáš, abych ti ho ukázal? Nevěříš, že mezi mnou a Otcem je dokonalá jednota? Vždyť všechno, co říkám a dělám, pochází z mého Otce." (Jan 14. kapitola)

Po poslání Ducha svatého odešel Filip kázat evangelium do Frygie v Malé Asii. Podle legendy šel však nejdříve do Skythie, kde kázal 20 let a poté ho pohané nutili, aby obětoval jejich bohu Martovi. Veleknězův syn už začal

připravovat oheň pro oběť, když se vynořil zpod modly velký drak a zabil ho. Drak zabil i dva pohanské kněze, jejichž sluhové drželi Filipa v železech. Všichni lidé, na něž drak dýchl, onemocněli a svatý Filip řekl: "Poslechněte mě: rozbijte tuto modlu a postavte na jejím místě kříž Ježíše Krista a potom, co ho budete uctívat, vaši mrtví opět povstanou a nemocní se uzdraví. Ale musíte to udělat úplně všichni." Nemocní mu odpověděli: "Jestli je to možné, tak my to radostně uděláme." Filip poručil drakovi, aby odešel do pouště a více neškodil. Drak ho poslechl a už se nikdy neobjevil. Ihned potom Filip vzkřísil mrtvé a uzdravil nemocné, pokřtil je a ještě rok jim kázal křesťanskou víru. Potom odešel do Hieropole ve Frygii, kde zničil kacířství Hebronitů, kteří tvrdili, že Ježíš nebyl z masa a krve, ale že jen zdánlivě vypadal jako tělesný člověk. Spolu se svými dvěma dcerami, které zde také žily, obrátil Filip velké množství pohanů. Když mu bylo 87 let, pohané ho zajali a ukřižovali. Přitom ho kamenovali a tak vydal duši Pánu. Jeho tělo bylo se vši úctou pohřbeno a když zemřely jeho dcery, byly pochovány vedle něj, každá po jedné straně.

Filip je někdy zaměňován s jáhnem Filipem, jedním ze sedmi jáhnů, ale o něm svatý Jeroným píše, že byl pohřben v Cesareji

Atributy:

berla s křížem, kříž s dvojitým příčným břevnem nebo kříž ve tvaru T, kámen, meč, kniha nebo svitek, mísa, ze které se vine had, bochníky s rybami; jak křtí etiopského eunucha;

„Následuj mě!“ tak zve Ježíš každého z nás. A jen na nás záleží, zda se „perly jeho přátelství“ chopíme. Uvěříme jako Filip, že „perla“ za kterou musíme dát všechno, nás nakonec uvede ve strhující nekonečné štěstí?

Z internetu

Z liturgie

8. 6. 2008

10. neděle v mezidobí

„Nepřišel jsem povolovat spravedlivé, ale hříšníky.“

1. čtení Oz 6, 3b - 6

2. čtení Řím 4, 18 - 25

Evangelium Mt 9, 9 - 13

Když Ježíš jednou šel ze svého města, uviděl v celnici sedět člověka, který se jmenoval Matouš. A řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Když Ježíš byl u stolu v jeho domě, přišlo mnoho celníků a hříšníků a zaujali místo u stolu s ním a s jeho učedníky. Když to viděli farizeové, řekli jeho učedníkům: „Proč váš Mistr jít s celníky a hříšníky?“ On zaslechl a řekl: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale

nemocní. Jděte a učte se, co znamená: 'Milosrdenství chci, a ne oběť.' Nepřišel jsem totiž povolovat spravedlivé, ale hříšníky.“

Ozvěna slova:

Všichni jsme se už nějakým způsobem provinili a stali se tak božími dlužníky. Mnohdy nám stačí vědomí, že se přesto cítíme být lepší než náš soused, když chodíme třeba častěji do kostela a zůstáváme tam o dvě vteřiny déle než on, když dáme do zvonečku o nějakou tu korunu víc a mnoho jiné. Takové porovnávání však vede k pýše, k nesprávnému vynášení se nad ostatní. Takto se Bohu líbit nemůžeme a co v tomto případě bude naším spasením? Vždyť nebudeme souzeni podle toho, jsme-li lepší než jiní,

ale budeme souzeni z toho, jsme-li takoví, jaké nás chce mít Bůh. Měřítkem naší dokonalosti není soud, ale vůle Boží, kterou však ani při největším vypětí sil nesplníme tak, jak bychom měli, a proto budeme muset říct s celníkem: „Bože, buď milostiv mně hříšníkovi.“ Zamysleme se nad sebou, zdali naše smýšlení a postoje nejsou právě takové, jak bylo uvedeno v předešlých řádcích. Zkusme naopak rozmyslet, že jediná mince, kterou můžeme Bohu splatit své dluhy, je pokání - ochotně přijatá nebo vlastní volbou vybraná bolest. Pán Ježíš přišel jako lékař uzdravit nemocné a hříšníky. Přišel uzdravit i mne. „Bože, když já se hříšně radoval, tys trpěl... Aby ty ses mohl radovat, musím trpět zase já.“

24. 6. 2008

Narození Jana Křtitele

„Jeho jméno je Jan.“

1. čtení Iz 49, 1 - 6

2. čtení Sk 13, 22 - 26

Evangelium Lk 1, 57 - 66. 80

Alžbětě se naplnil čas a přišla její hodina: narodil se jí syn. Když její sousedé a příbuzní uslyšeli, že jí Pán prokázal velikou milost, radovali se s ní. Osmého dne přišli obřezat dítě a chtěli mu dát po jeho otci jméno Zachariáš. Jeho matka na to řekla: „Ne, bude se jmenovat Jan!“ Namítali jí: „Tak se nikdo z tvého příbuzenstva nejmenuje.“ Posunky naznačovali jeho otci, jaké by mu chtěl dát jméno. On si vyžádal tabulku a napsal: „Jeho jméno je Jan.“ Všichni se tomu podivili. Ihned se mu uvolnila ústa i jazyk a on mluvil a chválil Boha. Všech jejich sousedů se zmocnila bázeň a po celém judském pohoří se mluvilo o všech těch událostech. Všichni, kdo to uslyšeli, uvažovali o tom v srdci a ptali se: „Co asi z toho dítěte bude? Vždyť ruka Páně byla s ním!“ Chlapec rostl a jeho duch sílil. Žil na poušti až do dne, kdy vystoupil před izraelským národem.

Ozvěna slova:

Jednoho dne přišli k Janovi jeho učedníci a referovali mu: „Učíteli, ten Ježíš, který byl u tebe na druhém břehu Jordánu a jemuž jsi vydal svědectví; hle ten také křtí a všichni jdou za ním...“ Jan umlčel rodící se v nich závist a svou řeč zakončil takto: „On musí růst; já se musím menšit“. Křtitel těmito slovy pověděl mnoho i mně. Tato jeho věta mi musí být zákonem při každém apoštolském podnikání. Já smím být jen jako Jan - jen Pánovým předchůdcem v lidských srdcích, které on mými pomoci dobýt a zabrat. Na začátku sice získávám duše pro sebe, přitahuji je k sobě, upoutávám jejich pozornost na sebe. Za tím však musí následovat to, co udělal Jan u Jordánu: Předvést na scénu Ježíše a ukázat na něho: Hle, to je on, jemuž nejsem hoden rozvázat řemínek na obuvi. A konečně - když vidím, že Ježíš už začíná zajímat srdce i mysl, řeknu s Janem: On musí růst, mně musí ubývat - a stáhnou se do pozadí, případně do úplného zapomenutí. Tak si počínají všichni praví apoštolové.

5. 7. 2007

Slavnost

sv. Cyrila a Metoděje

1. čtení Iz 61, 1 - 3a

2. čtení 2 Kor 4, 1 - 2.5 - 7

Evangelium Lk 10, 1 - 9

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát učedníků, poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale učedníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: 'Pokoj tomuto domu!'“

Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: 'Přiblížilo se k vám Boží království!'“

Ozvěna slova:

K povolání hlásat evangelium nejsou povoláni jen kněží, ale každý z nás. Dnešní svět čím dál víc potřebuje další a další dělníky, kteří budou pracovat na Pánově žni. Ta je opravdu hojná. Pán Ježíš si vyvolil kněze jako naše vzory, podle kterých se máme učit, jak na Pánově žni pracovat. Kněz je „ničím“ a zároveň „vším“. Proč? Protože je obyčejný člověk se všemi lidskými slabostmi a je „vším“, protože má moc od Krista. Je ustanoven pro duchovní dobro lidí. Bez něho by se umučení a smrt našeho Pána neprojevil v plné síle. Kněz pokračuje v díle zmrtvýchvstalého Pána na zemi. Bez kněze bychom neměli odpuštění hříchů ani eucharistii, ba ani jiné svátosti a útěchy Boha v životě. Od kolébky až po hrob je kněz blízko svých věřících, vede je, těší, rozděluje milosti a požehnání. Nemáme poukazovat na jejich nedostatky, ale naopak jim pomáhat, podporovat je a spolupracovat a nimi. Vždyť kněz to je druhý Kristus.

Slovo Boží v liturgii:

15. 6. 2008 11. neděle v mezidobí

1. čtení Ex 19, 2 - 6a

2. čtení Řím 5, 6 - 11

Evangelium Mt 9, 36 - 10, 8

22. 6. 2008 12. neděle v mezidobí

1. čtení Jer 20, 10 - 13

2. čtení Řím 5, 12 - 15

Evangelium Mt 10, 26 - 33

29. 6. 2008 Slavnost svatých apoštolů Petra a Pavla

1. čtení Sk 12, 1 - 11

2. čtení 2 Tim 4, 6 - 8. 17 - 18

Evangelium Mt 16, 13 - 19

6. 7. 2008 14. neděle v mezidobí

1. čtení Zach 9, 9 - 10

2. čtení Řím 8, 9. 11 - 13

Evangelium Mt 11, 25 - 30

Úmysly Apoštolátu modlitby - červen

1. Aby všichni křesťané prohlubovali své přátelství s Kristem a předávali jeho lásku všem, se kterými se setkají.

2. Aby Mezinárodní eucharistický kongres v Québecu vedl k většímu pochopení Eucharistie jako srdce církve a zdroje evangelizace.

3. Aby se kněží stále více posvěcovali skrze slavení Eucharistie a službu bližním.

Úmysly mší svatých na měsíc červen - červenec

9. Po	7.30	za + rodinu Šrenkovu, Rumpovu a za duše v očistci
10. Út	18.00	za + rodiče Hořákovy, jejich syna Pavla, + zetě Richarda a ochranu Boží pro živou rodinu
11. St	18.00	za + rodiče Tománkovy a pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
12. Čt	18.00	za + Josefa Kolínka, dvoje + rodiče a bratra Františka a za duše v očistci
13. Pá	16.30	za + Jaroslava Šerého, dva + syny, dvoje + rodiče, + sestru Marii, za duše v očistci a živou rodinu
14. So	7.30	za + Františka Tulpu, dvoje + rodiče, za duše v očistci a ochranu Boží pro živou rodinu

15. Ne	7.30	za + syna Vojtěcha (1. výročí), za + babičku Marii Manišovu
	9.00	za + Ludmilu Častulíkovou, + manžela Josefa, dceru Ludmilu, syna Jaroslava a za živou rodinu
	10.30	za farníky

16. Po	7.30	za + rodiče Bližňákovy, tři vnuky, zetě Jaroslava, snachu Jarku, za duše v očistci a Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
17. Út	18.00	za + rodiče Jaroslava a Emílii Vaňkovy a Boží ochranu pro živou rodinu
18. St	18.00	za + rodiče Bližňákovy, + zetě, + snachu a tři vnuky a za duše v očistci
19. Čt	18.00	za + rodiče Lysákovy, + syna, dceru a zetě, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
20. Pá	18.00	za + manžele Machů a duše v očistci
21. So	7.30	za + Aloise Šerého a Boží požehnání pro živou rodinu

22. Ne	7.30	za + syna Josefa Floreše, za + Antonína a Marii Ovesných a + dědečka Josefa Floreše, za živou rodinu a za duše v očistci
	9.00	za + Jana Pospíšila, rodiče z obou stran, duše v očistci a za živou rodinu
	10.30	za farníky

23. Po	7.30	za + Annu Chuchmovou, + rodiče Machalovy a Boží ochranu pro živou rodinu
24. Út	7.30	za + rodinu Fojtíkovu, Šenkeříkovu, Chovancovu a požehnání pro živou rodinu
	18.00	za + syna Jiřího Šimoníka, Antonína Šimoníka, otce Tomáše Řezáče a za rodinu Zimkovu
25. St	18.00	za + rodinu Jeřábkovu a za duše v očistci
26. Čt	18.00	za + rodiče Dorňákovy, dcery a za duše v očistci
27. Pá	18.00	za + rodiče Chuchmovy, sourozence, za duše v očistci a živou rodinu
28. So	7.30	za + Aloise Beňu, + syna Zdeňka, dvoje + rodiče, duše v očistci a za živou rodinu

29. Ne	7.30	za + Antonína Krůželu, dvoje + rodiče, jejich + děti, za duše v očistci a požehnání pro živou rodinu
	9.00	za + rodiče Valčíkovy, + dcery, za duše v očistci a pomoc Boží a ochranu pro živou rodinu
	10.30	za farníky

30. Po	7.30	za + rodiče Jindřicha a Františku Pinerovy a za živou rodinu
1. Út	18.00	za + Marii Matějčkovou, + manžela Josefa, za živou rodinu a duše v očistci
2. St	7.30	za + Jana Kolínka, + rodinu Papicovu, + Františku Sívkovou a za duše v očistci
3. Čt	18.00	na poděkování Pánu Bohu za 80 let života
4. Pá	7.30	za živé a + členy živého růžence
	18.00	za nemocné
5. So	7.30	za + Antonína Kostku, + maminku a požehnání pro živou rodinu
	9.00	za + Václava Lysáka, za živou a + rodinu
	15.00	

6. Ne	7.30	za + Františka Běleju a požehnání pro živou rodinu
	9.00	za + Emilku Chuchmovou a za živou rodinu
	10.30	za farníky

7. Po	7.30	za + Cyrila a Aloisii Maňákovy a za živou rodinu
8. Út	18.00	za + rodiče Bližňákovy, Surých, Martu a Jana Bařinkovy a pro živou rodinu ochranu Boží
9. St	18.00	dantis
10. Čt	18.00	za + Cyrila Lysáka, + rodinu Kociánovu, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu a duše v očistci
11. Pá	18.00	za + Aloise Hrnčířika, + rodiče, + sestru a ochranu Boží pro živou rodinu
12. So	7.30	za + Františka Bařinku, + rodiče a dva bratry

13. Ne	7.30	za + Františka Ptáčka, vnuka Radečka, za + rodiče Ptáčkovy a Pindákovy, za duše v očistci a živou rodinu
	9.00	za + Stanislava Divoše (1. výročí), dvoje + rodiče, bratra Josefa Šebáka a Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
	15.00	za farníky

Modlitba rodičů

*Nebeský Otče,
svěřil jsi nám děti,
abychom je vychovali
k Tvé oslavě
a pro jejich věčné štěstí.
Stvořil jsi je k svému obrazu
a křtem jsi je přijal za své.*

*Jsou to tvoje děti
a mají tvými zůstat.*

*Jsou to zároveň i naše děti,
po nás zdědily
své vlohy a sklony.
Prosíme, Pane, žehnej jim.*

*Ochraňuj je
v nebezpečí života
a v pokušeních.*

*Uchovej jim pravou víru.
Dej jim dobré kamarády
a upřímné přátele.*

*Osvět je při volbě povolání,
aby tě mohly oslavit spoluprací
na tvém stvořitelském díle.
Nám pak, nebeský Otče,
pomoz, abychom je vedli k tobě
s cílevědomou důsledností
a se srdečnou dobrotou.*

*Dej nám,
abychom se na nich
dočkali radosti.*

*Kéž ti můžeme jednou říci:
Zde jsou děti,
které jsi nám svěřil.*

Z Kancionálu

